

X En Kone søges.

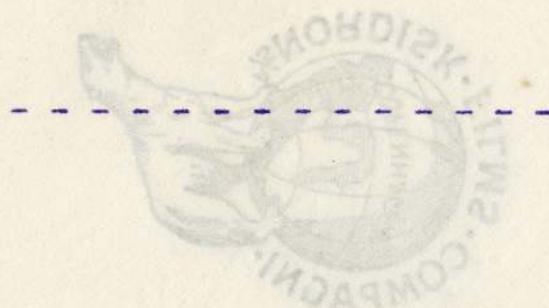
Den unge og noget letsindige Jonathan skal giftes. Det er et Paafund, der skyldes hans Onkel, Particulier Prip, som paa denne Maade haaber at kunne faa et sat og arbejdsomt Menneske ud af den vidtløftige Nevø. Da Jonathan er økonomisk afhængig af Onklen, tør han ikke modsette sig dennes Ønske, skønt han hverken føler Lyst eller Trang tiq at styre ind i Egteskabets Havn. Han averterer efter en Livsledsagerinde, og ad denne Vej gør han Bekendtskab med den ikke særlig smukke men til Gengæld meget lange Frøken Evangeline. Han bliver forlovet med hende men forskaanes dog for at faa hende til Kone. Paa Borgmesterkontoret, hvor han og Evangeline skal smedes i Hymens Lænker, vækker nemlig den garderhøje Brud en saa ubehersket Munterhed, at den omtalte Dame føler sig i den Grad krænket, i sin Sjæls Inderste, at hun tager sit gode Tøj i og gaar.

Jonathaⁿ maa saa, hvor nødig han end vil, søger sig en ny Tilkommende, og en saadan lykkes det ham da ogsaa hurtigt at finde. Men den lunefulde og drilagtige Skæbne kommer igen hans Giftemaals-

planer paa tværs. Hans Hjertenskær No. 2 viser sig paa Bryllups-dagen at være en Mellemting mellem en Xanthippe og en Furie, og der bliver heller ikke noget Brylliup denne Gang.

Efter alle disse Genvordigheder har Jonathan fuldstændig tabt Modet og vover ikke paany at optræde som Egteskabs-kandidant. Men til alt Held faar en af hans Venner en god Idé. Han raader den nedbrudte Ungersvend til paa Skrømt at forlove sig med den fikse Lydia, der indtager en underordnet Stilling paa deres Stamkafé. Det skal saa være Lydias Opgave at sætte den

tyranniske Onkel Fluer i Hovedet og faa ham til at begaa en eller anden Dumhed. Jonathan følger Vennens Raad, og det lykkes hurtigt den intrigante unge Dame at fordreje Hovedet paa den gamle Particulier. Hun sætter ham Stævne paa en Kafé, og her dukker nu pludselig Jonathan op og giver Rollen som den ulykkelige og bedragne Tilbeder. Enden paa Historien bliver selvfølgelig, at Jonathan slipper for at gifte sig, og da det gunstige Resultat er opnaaet, forsvinder Lydia leende. Ene tilbage sidder den forfjam-skede Onkel, og først nu begynder det saa smaat at gaa op for ham, at han er blevet taget skammeligt ved Næsen af sin snedige Nevø.

W e r h e i r a t e t m i c h ?

Lustspiel in 1 Akt.

Knoppchens Leben könnte so schön sein! Er ist dick und lebenslustig, hat die besten, fidelsten Freunde der Welt und eine immer durstige Kehle, aber das Schicksal hat ihm eine Miäckuh in Gestalt eines ungemütlichen, mürrischen Onkels bescheert, die sich durchaus nicht so einfach melken lässt. Als Knoppchen wieder einmal "g'rad aus dem Wirtshaus kommt" ertappt ihn dieser böse Onkel, zaust ihn tüchtig an den Ohren und stellt ihm schliesslich die Wahl: entweder Du heiratest oder Du fliegst aus dem Hause. Da Knoppchen sich gegen die rauhen Anforderungen des Erewerbslebens nicht genügend gewappnet fühlt, entscheidet er sich für die Ehe und beantwortet auf den Rat seiner Freunde eine Heiratsannonce, durch die eine Jungfrau von "auffallend schöner Figur" einen Ehegenosßen sucht.

Lieschen Storchschnabel ist eine hoch aufgeschossene Bohnenstange, die Knoppchen um zwei Ellen überragt, aber da eine lange Braut immerhin noch besser ist als gar keine, beisst Knoppchen herhaft in den säuerlichen Apfel hinein. Zwei Monate später steigt er mit Lieschen das Schafott des Standesamtes. Das ungleiche Paar erregt aber bei den Beamten eine so ungeheure Heiterkeit, dass sich die Jungfer Storchschnabel tief beleidigt verflüchtigt.

Knoppchen wählt nun den Weg, als Selbstinsserent eine geeignete, das heisst, gleich dicke und lebenslustige Frau zu suchen. Habakukinchchen Lilienfein glaubt diesen Eigenschaften zu entsprechen und wird seine Braut. Wenn die erste Erwählte zu lang war, so ist die zweite entschieden zu dick. Es kommt zu einem neuen drolligen Auftritt im Standesamt, den diesmal Knoppchen selbst verschuldet, und Habakukinchchen sucht das Weite. Die ganze Schale des erbonkeligen Zorns ergiesst sich auf das arme Knoppchen, das nun zu einer List greift und die hübsche Kellnerin Liddi für die Rolle seiner dritten Braut gewinnt.

Liddi macht dem guten Onkel den Kopf warm, so dass dieser selbst sie zu heiraten begehrt. Er erlässt seinem Neffen grossmütig die Heirat und hat zuletzt selbst das Nachsehen; denn im entscheidenden Augenblick ahmt Liddi ihre Vorgängerinnen nach.

